26/02/2019

Μία επιστολή του π. Κοσμά Γρηγοριάτη από το 1985

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Στις 27 Ιανουαρίου συμπληρώθηκαν 30 χρόνια από την απροσδόκητη προς Κύριον εκδημία του πρωτοπόρου ιεραποστόλου π. Κοσμά Γρηγοριάτη, ο οποίος με την απαράμιλλη εργατικότητά του πότισε τον βλαστό της Ορθόδοξης Ιεραποστολής, ώστε να ρίξει βαθύτερες ρίζες και να στεριώσει στη γη της Κατάγγας του Νότιου Κογγό.

Από την πρώτη στιγμή, η Αδελφότητα Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής στάθηκε στο πλευρό του και δημοσίευε τακτικά στο περιοδικό της τις επιστολές του, από τη μέρα που πήγε στην Αφρική τον Αύγουστο του 1975 μέχρι το τέλος. Τακτικά τού έστελνε οικονομική βοήθεια και συμμερίζονταν τις ανησυχίες του. Για να τιμήσει την ιερή μνήμη του, δημοσιεύει μια επιστολή του προς το περιοδικό της Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής, από το μακρινό 1985.

Η Αδελφότητα Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής είναι το αρχαιότερο ιεραποστολικό σωματείο στην Ελλάδα και σε όλο τον Ορθόδοξο κόσμο. Από το 1963, συνεργάζεται με Ορθοδόξους ιεραποστόλους στην Αφρική, την Ασία, την Ωκεανία και τη Λατινική Αμερική, παρέχοντάς τους κάθε ηθική και υλική υποστήριξη.

Ακολουθεί η επιστολή του πατρός Κοσμά Διονυσιάτη:

Κολουέζι, 24 Σεπτεμβρίου 1985

Αγαπητέ μου γιατρέ, χαίρε εν Κυρίω μετά της κ. Έλλης και των καλών σου συνεργατών.

Όπως ξέρετε, στην περιοχή μας η νόσος AIDS έχει προσβάλει το 10% του πληθυσμού. Περίπου 60% πάσχουν από αφροδίσια νοσήματα, φυματίωσιν και τόσες άλλες επιδημικές νόσους, όπως χολέρα κ.λπ. Επομένως, όσα μέτρα και να λάβει κανείς δεν θα μπορέσει να ξεφύγει από τα δίκτυα των επιδημιών, εάν δεν τον προστατεύει ο Θεός.

Την εβδομάδα αυτή έχουμε φόρτο εργασιών σε όλους τους τομείς. Χθες ήμουν στο Λικασί, για εξυπηρέτηση των εκεί πιστών μας. Από εκεί έστειλα και τον π. Πέτρο στο Λουμπουμπάσι, μαζί με άλλους ιερείς, για να βαφτίσουν περίπου 80 παιδιά Χριστιανών. Έστειλα και τα δύο ονόματα που μου ζητήσατε. Επάνω στο φόρτο αυτό των εργασιών έχουμε και τον σατανά, που μας πάει κατά πόδας, για να μας κουράσει και να τον αφήσουμε να αλωνίζει. Προχθές, επιστρέφοντας τα παιδιά του οικοτροφείου στη γραμμή προς το οικοτροφείο, τους επιτέθηκαν αλήτες, με πέτρες και έσχισαν τα επανωφόρια τους.

Στον χώρο του αγίου Νεκταρίου, ένα Ναό μέσα στο προάστιο, αρχίσαμε μια προσπάθεια με επτά κοπέλες ως δόκιμες μοναχές. Τα κορίτσια αγωνίζονται, αλλά ο σατανάς έχει σκάσει. Μας κάνει φοβερό πόλεμο. Αυτές τις μέρες, κλείνουμε με μανδρότοιχο το μοναστηράκι αυτό. Έχει τώρα τρεις ημέρες, που τις βραδινές ώρες, γυρίζουν γύρω από τον τοίχο αλήτες, όπως ακριβώς στην περίπτωση του Λωτ, όταν του ζητούσαν τους αγγέλους, και μας υβρίζουν όλους, διότι οι κοπέλες αυτές πρέπει να είναι ελεύθερες, να γυρίζουν μαζί τους και όχι να είναι κλεισμένες, όπως οι ευρωπαϊκές κότες στα ορνιθοτροφεία κ.λπ.

Πριν δύο ημέρες, άργησε να έρθει το φορτηγό με τους εργάτες από το δάσος. Έτσι, στις 10 περίπου το βράδυ, πηγαίνοντας με τον π. Κύριλλο και δύο νέους για να δούμε τι γίνεται, μένουμε από λάστιχο. Τότε, μέσα στη νύχτα ξεκινά με τα πόδια το ένα παιδί, ο Αλέξης να περάσει 12 χιλιόμετρα δάσος, για να πάρει με άλλο αυτοκίνητο τη ρεζέρβα και να επιστρέψει. Ο π. Κύριλλος έμεινε στο αυτοκίνητο και ο γράφων με τον άλλο νέο, τον Ανδρέα περπατήσαμε 7 χιλιόμετρα μέσα στο δάσος για να βρούμε το φορτηγό. Αυτά όλα τα περί δάσους τα γράφω, όχι για την περιπέτεια, διότι αυτά είναι στην καθημερινή μας ζωή. Εκείνο που θέλω να τονίσω εδώ είναι οι πειρασμοί του σατανά. Τόσο στο πρώτο παιδί όσο και στον δεύτερο νέο, που έστειλα σε κάτι εγκαταστάσεις μιας εταιρίας, για να τηλεφωνήσει (εάν υπήρχε τηλέφωνο), εμφανίστηκε στον πρώτο 3 φορές και στον δεύτερο 4 φορές μια στήλη από φλόγα («Tshiyeye»), με σκοπό να τους φοβερίσει. Αυτοί κάναν το κομποσχοίνι τους και συνέχισαν τρέμοντας, πάντοτε όμως φοβισμένοι και πάλι ανελάμβαναν την προσευχή.

Μεσάνυχτα πλέον, έφθασα στην περιοχή των πειρασμών. Ήταν ένα χωριό εκεί

κοντά, όπου μένουν μάγοι, και αυτοί κάνουν φοβερά πράγματα!
Τα γεγονότα αυτά, τριών-τεσσάρων μόνο ημερών, θέλουν αντιμετώπιση. Πέραν αυτών, ορφανά, πιστοί, ακολουθίες, περιοδείες, βλάβες και επισκευές μηχανημάτων, όλα θέματα που δεν χωρούν αναβολή, μας εξαντλούν. Γι’ αυτό οι υπερκοπώσεις μάς έχουν γίνει μόνιμη κατάστασις.

Γιατί, λοιπόν, συνεχίζουμε, εφ’ όσον και τα αποτελέσματα τόσων θυσιών δεν έχουν τους ανάλογους πνευματικούς καρπούς; Ε! Αυτό είναι κάποιο εσωτερικό μυστικό του κάθε ιεραποστόλου, που λαμβάνει μηνύματα από τον Κύριο του αμπελώνος, προς συνέχιση μέχρι τελικής πτώσεως επί των επάλξεων του αγώνος…

Ευχαριστούμε διά τα δύο εκατομμύρια που μας στείλατε, το ένα για πτωχούς και το άλλο για το οικοτροφείο.

Με αγάπην Χριστού,
Αρχιμ. Κοσμάς